

KRISTAUS KARALIAUS *Laiivas*

Tėvų Marijonų
Bendradarbių Draugijos
Savaitraštis

✠

Evangelija — Lekcija
Paskutinysis Teismas
Viešpaties Malda
Su Mūsų Bendradarbiais
Teisingamano Pasikalbėjimas su Justinu
Laisvamaniu
Laiškas iš Argentinos
Kristus ir Kentėjimas
Kruvinoji Priespauda ir Mūsų Viltys
Trečiasis Dievo Įsakymas
Klausimai ir Atsakymai
Žinios iš Katalikiškojo Pasaulio
Žinios iš Lietuviškojo Pasaulio

✠

No. 49 XXXII Metai
Gruodis (Dec.) 6, 1952

II ADVENTO SEKMADIENIS

Lēkaija

Rom. 15, 4-13

Evangelija

Mato 11, 2-10

BROLIAI: Visa, kas tik yra parašyta, parašyta mums pamokyti, kad mes kantrumu ir Rašto paguoda turėtume vilties. O kantrybės ir paguodos Dievas teduodie jums turėti vienuokius jausmus kitas kitam, sekant Jėzumi Kristumi, kad viensirdžiai viena burna garbintumėte Dievą, mūsų Jėzaus Kristaus Tėvą. Todėl priimkite vieni kitus, kaip ir Kristus jus priėmė Dievo garbei. Nes aš sakau, jog Jėzus Kristus pasidarė apipiaustymo tarnas dėl Dievo tiesos, kad būtų patvirtinti pažadai tėvams ir kad pagonyms garbintų Dievą dėl gailestingumo, kaip parašyta: Todėl aš išpažinsiu tave, Viešpatie tarp pagonių ir giedosiu tavo vardui. Vėl Raštas sako: Linksminkitės, pagonyms, drauge su jo tauta. Ir vėl: Girkite, visi pagonyms, Viešpatį ir garbinkite jį visos tautos. Vėl Izaijas sako: Ateis Jesės šaknis, tas, kurs kelsis viešpatauti pagonims, jame pagonyms turės vilties. Vilties Dievas tepripildai jus visokio džiaugsmo ir ramybės tikėjime, kad

ANUO metu: Jonas kalėjime išgirdeš apie Kristaus darbus, siuntė du savo mokytinių ir Jam sakydino: Ar Tu esi Tas, kurs turi ateiti, ar mes kito laukiame? Jėzus, atsakydamas jiems, tarė: Eikite ir papasakokite Jonui, ką esate girdėję ir matę. Aklieji regi, raišieji vaikščioja, raupsuotieji pagydomi, kurtiniai girdi, mirusieji keliai, beturčiams skelbiama Evangelija. Jiems nueinant, Jėzus ėmė kalbėti minioms apie Joną: Ko išėjote į tyrus pažiūrėti? Ar vėjo linguojamos nendrės? Bet ko išėjote pažiūrėti? Ar švelniais drabužiais vilkinčio žmogaus? Štai tie, kurie švelnius rūbus dėvi, yra karalių namuose. Bet ko gi išėjote pažiūrėti? Ar pranašo? Taip, sakau jums, ir daugiau kaip pranašo. Nes Jis yra tas, apie kurį parašyta: Štai aš siunčiu tavo akivaizdoje savo angelą, kuris ties tavim taisys tau kelią.

šventosios Dvasios galybe jūs gausiai turėtumėte vilties.

Mykolo Angelo Paskutinis Teismas

Rūsčios Dienos kilnus Teisėjas,
Kurs taria ištarmės žodžius,
Po milžiniškos amžių sėjos
Nūn skiria rauges ir kviečius.

Tik Petro raktai ir jo tinklas,
Lauryno žėrinti keptuvė,
Tik kraujas ir ugnis tas ginklas,
Kuriuo liks amžinai nežuvę.

Ir tie, kurie sprendimą kieta
Išgirdo už veikmes klaikias,
Charono *) valtim plauks į vietą,
kur saulė amžinai užges.

Ir Motina, kančias septynias
Patyrusi iš rankų jų,
Lyg baimė glaudžias prie krūtinės
Sūnaus, juos šaukusio krauju.

*) Charonas — graikų požemio dievas,

A. Tyrulis

KRISTAUS KARALIAUS LAIVAS — THE SHIP OF CHRIST, THE KING, a Weekly published by the Marian Fathers, 2334 So. Oakley Ave., Chicago, Ill. Entered as second class matter May 18, 1944, at the Post Office at Chicago, Illinois, under the Act of March 3, 1879. Subscription \$2.00 yearly. Outside U.S.A. \$3.00 yearly, 5c a copy. Editors: Rev. V. Parulis, MIC., Rev. A. Naudžiūnas, MIC.

VIEŠPATIES MALDA

VI.

Antrasis prašymas — **“TEATEINIE**

TAVO KARALYSTĖ”

Matyti Dievą — tobuloji laimė

PIRMASIS Viešpaties Maldos prašymas (“Teesie šventas Tavo vardas”) pasako, kad šventas yra Dievo vardas. Mes trokštame ir prašome, kad visi žmonės jį šventu laikytu ir žemėje Dievo garbę skleistų.

Antrasis prašymas išreiškiamas žodžiais “Teateinie Tavo karalystė”. Žmogus, Dievą mylėdamas ir rūpindamasis jo dieviškąja garbe žemėje, nori pats matyti Dievą “veidas į veidą” ir dalyvauti jo dieviškoje garbėje. Toksai žmonių gyvenimas prasidės tikra prasme tik tai tada, kada pilnai bus įvykdyta Dievo karalystė, kada teisingieji dalyvaus danguje Dievo garbinime, matys jį “veidas į veidą” ir tars: “Šventas, šventas, šventas, galybių Viešpats. Pilnas yra dangus ir žemė jo garbės ir galybės”... Taip tat tarp pirmojo ir antrojo maldos prašymo yra glaudus ryšys: pirmuoju prašymu didiname ir skleidžiame dieviškąją garbę žemėje, o antruoju prašymu pasakome Dievui didįjį savo širdies troškimą — patiems pasiekti ir dalyvauti dieviškoje garbėje, dangaus karalystėje.

Šitą žmonių veržimąsi į dangaus karalystę, jų širdžių ilgėsį dalyvauti dieviškoje garbėje, gražiai išreiškia paveikslas, prieš kiek laiko atspausdintas viename lietuvių laikraštyje. To dailininko pavardė yra Hanna Dallos, o patys paveikslas pavadintas “Teateinie Tavo karalystė”. Štai ką jisai vaizduoja: vieno miestelio gyventojai, sulipę ant namų stogų, kiti gausiais būriais užkimšę gatves ir aikštes, ištiestomis rankomis patinka tolumoje ant asilaičio atjojanti taikos ir meilės Kunigaikštį - Kristų.

Miestelio gyventojų išskėstos rankos, į dangų pakeltos širdys, džiaugsmu spinduliuojantys jų veidai šaukte šaukia: “Teateinie Tavo karalystė”...

Tiems žmonėms jau nusibodo pilkas kasdienybės vargas, jų širdys apkarto belaukiant pažadėtosios taikos, ramybės ir meilės aušros. Ir štai vieną dieną jie pamato į jų miestelį atvykstantį taikos ir meilės Karalių, kuris skaidriu meilės žiburėliu nušvies jų vargo lūšneles, išves juos į gražesnę tiesos, šventumo, malonės gyvenimą. Argi tat neverta kopti ant namų stogų, veržtis į gatves, aikštelės ir išskėstom rankom sveikinti Svečią: “Teateinie Tavo karalystė?”

Gyvenimas naujoje karalystėje

Šitokį paveikslą ir amžiną žmonių šauksmą “Teateinie Tavo karalystė” kasmet tikintiesiems primena gražioji Kristaus Karaliaus šventė, švenčiama paskutinį spalio mėnesio sekmadienį. Tą šventę 1925 m. įvedė ir ją švęsti liepė popiežius Pijus XI. Šis popiežius, 1922 m. atėjęs valdyti ir vairuoti šv. Petro laivo - Katalikų Bažnyčios, matė, kaip žmonių iškankino ir išvargino praūžusi pirmojo didžiojo karo banga. Medinių kryžių laukai, belaisvių, našlaičių, sužeistųjų pulkai, o tautos dar vis niršta ir skęsta keršto ir pavydo dūmuose. Pijus XI, tokį vaizdą matydamas, savąjį popiežiavimo metą ryžtasi paženklinti tėvišku troškimu, kurį trumpai taip pasako: “Kristaus taika Kristaus karalystėje”.

Pirmajame rašte, kuriuo šv. Tėvas Pijus XI kreipiasi į Bažnyčios sūnus ir dukteris (“Ubi arcano Dei” — apie Kristaus taiką Kristaus karalystėje, išl. 1922 m. gruodžio 23 d. Lietuvišką vertimą žiūrėk vysk. V. Brizgio redag. Popiežių kalbos, 1949 m., psl. 231-255), sako: “Nėra jokios Kristaus ramybės be Kristaus karalystės. Nėra kito sėkmingesnio kelio pasiekti pastoviai taikai, kaip kūriant Kristaus karalystę” (psl. 246).

Popiežius šiais žodžiais tėviškai kviečia tautas užmiršti karo neapykantą, kerštą ir rūpintis kurti atskirose šeimose, tautose ir visoje žmonių bendruomenėje naująją Kristaus karalystę. Jis pakartoja tą patį širdžių troškimą ir ilgėsį, kurį išreiškė minėtasis dailininkas Hanna Dallos paveiksle "Teateinie Tavo karalystė".

Vėliau, 1925 m., kada pop. Pijus XI jau rengėsi uždaryti Jubilėjinius šventuosius Metus, kitu raštu ("Quas primas", išl. 1925. XII. 11) jisai visam katalikų pasauliui praneša didelį džiaugsmą - kasmet palieka švenčiamą **Kristaus Karaliaus šventę**. Toji šventė turės išryškinti ir garsiau priminti kasdieną Viešpaties Maldoje kalbamą antrąjį prašymą: "Teateinie Tavo karalystė". Ką ilgus amžius kalbėjo žmonių lūpos, mūsų jų širdys, dabar šitą prašymą patvirtina ir sustiprina naujoji liturginė šventė, tikinčiųjų taip pamėgta, branginama, giesmėmis ir šauniais minėjimais apipinta.

Kristaus pamokslas kalne, kur jisai iškilmingai paskelbė savo naujai kūriamos karalystės mokslą ir išmokė kalbėti gražiąją Viešpaties maldą ("Tėve mūsų"), tarytum pasijudino iš savo vietos ir priartėjo prie tikinčiųjų proto ir širdies. Visų kraštų katalikai, karų ir nesantaikų nuvarginti, ištiesė rankas į atvykstantį taikos ir meilės Kunigaikštį—

Kristų, o jų krūtinės kartojo: "Teateinie Tavo karalystė".

Dievo šventumas, jo dieviškojo vardo garbinimas ir augimas žemėje, gražiai susipinė su žmonių tobulosios laimės troškimu, kartojamu Viešpaties maldoje: "Leisk, Viešpatie, mums pasiekti Tavo karalystę ir amžinai džiaugtis Tavo garbėje" (šv. Tomas Akvinietis).

Kristaus karalystė, tasai mažytis garstyčios grūdas, arba tasai raugas, kurį moteriškė ėmė ir įmaišė trijuose saikeliuose miltų, kolei visa įrūgo (plg. Mt. 13, 31-33), pirmiausia pradeda augti ir klestėti mūsų pačių širdyse, vėliau ji įsijungia į matomą ir pažįstamą religinę organizaciją - Katalikų Bažnyčią, o tobuliausiai ir gražiausiai ji prasiskleis danguje, kada nebereikės mums tiesti rankų ir prašyti: "Teateinie Tavo karalystė", tačiau mūsų širdys matys Dievą "veidas į veidą" ir dalyvaus dangiškosios karalystės garbėje.

Štai koks prasmingas ir gilus ant-rasis "Tėve mūsų" prašymas! Jis kasdieną primena tikinčiųjų širdžių ilgėsį — pasiekti tobulą laimę danguje. Keliai ir būdai, kurie į tą karalystės laimę veda, yra šie:

reikia per krikštą ir visą sakramentinį gyvenimą įsijungti į Kristaus karalystę - Katalikų Bažnyčią, skleisti žemėje dieviškąją garbę ir prašyti Viešpatį malonės, kuri leistų mums amžinai džiaugti tos garbės spindėjimu danguje.

Su Mūsų Bendradarbiais

Per TT. Marijonų Bendradarbių Sidabrinę Vakariene Vyskupas Ragino Pradėti Statybą

Tėvų Marijonų Bendradarbių Sidabrinė Vakariene įvyko lapkričio 16 d., šv. Jurgio parapijos salėje, Chicagoje. Vakaro vedėju buvo Kun. Kazimieras Barauskas, dienraščio "Draugo" redakcijos narys.

Vaišės pradėtos malda, kurią sukalbėjo kun. Ign. Albavičius. Po skaniai paruoštos kalakutienos kalbėtojų eilę pra-

dėjo konsulas dr. P. Daužvardis. Pasi-džiaugė, kad ši organizacija veikia naudingą lietuviams darbą.

Iš tremties atvykusios Elena, Ona, Stasė ir Benigna Blandytės žavėjo visus skambiomis lietuviškomis dainomis.

A. Valeišaitės vadovaujama jaunųjų šokėjų grupė, puikiais tautiniais drabužiais pasipuošusi, darniai pašoko Kalvelį, Oželį, Malūną, Šustą.

Prel. B. Urba, šv. Jurgio parapijos klebonas, pasidžiaugė, kad jo parapijos

svetainė buvo pasirinkta šiai puotai. Sveikino TT. Marijonus, kurie gražiai dirba Bažnyčiai ir lietuviams.

Kun. dr. V. Andriuška, Marijonų Bendradarbių dvasios vadas, nupasakojo statybos planus ir paprašė aukomis ją paremti, drauge dėkodamas visiems ligi šiol parodžiusiems savo prielankumą.

Ponia Pivariūnienė papasakojo, kaip ji nuvežė į Romą lietuvių moterų maldų vainiką. Šv. Tėvas pasakė, kad žino apie lietuvių kančias.

V. Samoškos vadovaujami "Ateities" šokėjai smagiai pašoko Piovejus, Vestuvių polką, Lenciugėlį.

Kapitonas Kublickas, vienas iš pabėgusiųjų iš Lietuvos, pasakodamas apie padėtį Lietuvoje, pabrėžė, kad Nepriklausomybės laikais bernas, kumetis daugiau uždirbdavo, negu dabar į kolchozus suvaryti žmonės.

J. E. vysk. V. Brizgys prabildamas į pilną dalyvių salę, priminė didelį marijonų darbą — įsteigimą lietuviškos provincijos. Didelė auka duoti pinigą, bet dar didesnė — atsiduoti žmogui vienuoliniam gyvenimui. TT. Marijonų kongregacijoje yra 63 liet. kunigai. Garbė šeimoms, kurios juos vienuolynui išugdė. Marijonų Bendradarbiai — gerų darbų sąjunga. O šv. Raštas primena, kad vienas iš pačių vertingiausių dalykų — geras darbas, kurs lydi žmones ir į amžinybę. Ekscelencija skatino TT. Marijonus jau dabar vienuolyno ir spaustuvės statybą pradėti.

Išreiškė viltį, kad atėjus laikui, TT. Marijonai duos auką savo žmonėmis Lietuvai, jos dvasiniam atgimimui.

Švelnus, stiprus išlavintas sopranas Christine Bartulis, pianu palydint Genevieve Aleksiunaitei, nuostabiai žavėjo dalyvius savo skambia daina.

TT. Marijonų provinciolas kun. V. Atkočius, MIC. pasidžiaugė inž. A. Rudžio pavyzdžiu, kurs sveikindamas šį parengimą, atsiuntė \$500 auką. Dėkojo visiems rėmėjams.

Laike vakarieniės sveikino sekantieji su stambesnėmis aukomis: Juozefa ir a. a. Juozas Šarkai \$100, Agnes Sabalaus-

kas \$100, Magdalena ir a. a. Antanas Sedis \$100, Sophie Gricienė \$100, keturi asmenys kurie prašė vardų neskelbti irgi po \$100, Dan Kuraitis \$50; sekantieji Bendradarbių skyriai irgi sveikino su aukomis: Bridgeportas \$500 (įskaitant garbės narius), Cicero \$50, Marquette Park \$25, Brighton Park \$25, West Side \$25, Melrose Park \$25 ir Town of Lake \$25. Laike vakarieniės salėje surinkta aukų \$289.65. Tėvai Marijonai labai nuširdžiai dėkoja visiems prisidėjusiems prie sekmingos vakarieniės ir linki Dievo palaimos visame.

* * *

• Londono (Anglijoje) lietuvių klebonas ir TT. Marijonų vyresnysis kun. dr. Kaz. Matulaitis, MIC, šventė 35 metų kunigystės jubilėjų. Ta proga buvo surengtos gražios vaišės, laike kurių suktukavininkas buvo pasveikintas ir apdovanotas.

• Kun. J. Augūnas, MIC, Šv. Jurgio parapijos klebonas, Niagara Falls, N. Y., labai gražiai darbuojasi. Jis yra įtaisęs naujus vargonus; įvestas naujas apšildymas bažnyčioje ir baigiama išdekoruoti bažnyčios vidus.

• Tėvų Marijonų Argentinoje rūpesčiu įkurtas ir jau kelinti metai leidžiamas lietuvių laikraštis "Laikas" įsisteigė nuosavą spaustuvę. Įsigytas moderniškas linotipas ir spausdinama mašina bei kitos reikalingos mašinos. Dėkojama visiems tiems spaudą vertinantiesiems tautiečiams, kurie savo auka prisidėjo prie spaustuvės steigimo. Tačiau mašinos yra užpirktos išsimokėjimui. Tik dalis pinigų yra įmokėta, o didesnė dalis lieka sumokėti metų bėgyje. Reiškama viltis, kad nauji remėjai savo auka ar paskola įgalins gražiai pabaigti pradėtą darbą ir išmokėti stambias spaustuvės skolas.

• Kun. V. Parulis, MIC, "Laivo" redaktorius ir "The Marian" administratorius šiomis dienomis lankosi Naujojoje Anglijoje spaudos platinimo reikalais.

* * *

Tėvų Marijonų Remėjų 35 skyrius rengia gruodžio 9 d. 3 val. po pietų bingo party pirmininkės A. Skrabutienės namuose, 2439 W. 45th Place, Chicagoje.

Teisingamanio Pasikalbėjimas su Justinu Laisvamaniu

Justinas Laisvamanis, vos įėjęs į mano kambarį, pranešė, kad ir jo laikas šiandie labai ribotas. Už tat jis norįs eiti tuoj pat prie reikalo.

— Gerai, Justinai, — sakau jam paduodamas ranką. Sėsk ir dėstyk viską, ką tik turi ant širdies.

— Tamsta atsimeni tai, ką esi pasakęs apie inkviziciją. Tamsta sakei, kad norint teisingai inkviziciją įvertinti, tai reikia į ją pažiūrėti anų laikų žmonių akimis. O mes sakome, kad į inkviziciją reikia žiūrėti Kristaus mokslo šviesoje. Iš to išeina, kad mes einame su Kristum, o tamsta su tais, kurie degino gyvus žmones ant laužo. Ką dabar pasakysi?

— Prieš atsakydamas į Tavo klausimą, norėčiau ir aš Tavęs vieno dalyko paklausti. Pasakyk Tu man, Justinai, kodėl Tu save vadini laisvamaniu. Tur būt iš seno įpratimo. Kiek aš suprantu, laisvamanis yra tokio įsitikinimo žmogus, kuris laisvę labiau brangina negu tiesą. Juk ir dabartinėj bolševikų okupuotoj Lietuvoj laisvamaniai gali veikti tik dėlto, kad jie, nenorėdami patekti į kalėjimą arba, kitais žodžiais tariant, nenorėdami prarasti laisvės, tarnauja okupantui ir išdavinėja lietuvius. Gi tie, kuriems pirmoj vietoj rūpi tiesa ir išvidinė laisvė, o tik paskui medžiaginė laisvė, tie kovoja miškuose ir šala Sibiro taigose, nes jie nori būti teisingamaniai, bet ne laisvamaniai.

— Sakiau kad mano laikas ribotas. Pirma atsakyk į mano klausimą.

— Gerai, Justinai. Sutinku ir taip. Bet, matai, po Tavo atsakymo man būtų buvę visai aišku, ar tu ištikrųjį esi pasiryžęs visuose atvejuose pripažinti, kad Aukščiausioji Tiesa yra pats Kristus, ar tik kai kuriuose. Na, bet jeigu tu nenori šiandie į šį klausimą atsakyti, tai aš būsiu toks kantrus ir luktersiu iki kito karto, neprarasdamas vilties, jog ir Tu ir aš laikomės to paties Šaltinio, iš kurio srovena visai žmonijai Tiesa, Kelias ir Gyvenimas.

Dabar kitas klausimėlis. Sakyk, Justinai, kaip Tu manai, jeigu šiandie koks nors gydytojas sąmoningai pradėtų operuoti ligonius nenusiplovęs rankų ir dauguma iš tų ligonių numirtų. Ar tokie gydytojai būtų patraukiami teismo atsakomybėn ar ne?

— ?!

— Reiškia irgi nenori atsakyti. Gaila, kad nėra Maikio Tėvo. Jaučiu, kad ir jis pasakytų, jog tokie gydytojai būtų baudžiami kaip žmogžudžiai. O gal Tu man pasakytum, kodėl jų niekas nebaudė prieš bakterijų atradimą ir kodėl jų niekas šiandie nesmerkia?

— ?!

— Na, Justinai, jeigu Tu neturi drąsos pripažinti savo oponentui tokias paprastas ir aiškas tiesas, tai ir Tavo laikysena Kristaus Mokslo šviesoje nėra labai žavėtina. Pasakyk, ar aš bent kartą bandžiau sąmoningai nutylėti arba iškreipti tavo mintis? Ar bent kartą neatsakiau į rimtus klausimus?

Juk aš Tau išdėsčiau paįliustruodamas gyvais pavyzdžiais, kaip reikia žiūrėti į inkviziciją. (Tiesa, man rodos Tu visą laiką maišai inkviziciją su inkvizitoriais). O ar Tu sugriovei mano argumentus? Juk neužtenka pasakyti, kad Teisingamanis bandė inkviziciją pateisinti. Mano tikslas buvo ne teisinimas ir ne pasmerkimas, bet tik bandymas pažvelgti į šiuos tolimos praeities įvykius neužinteresuoto žmogaus akimi. Būsiu tau tikrai dėkingas, jeigu Tu man įrodydai, kad mano tvirtinimai prieštarauja Kristaus Mokslui arba sveikam žmogaus protui.

Man teko girdėti tokį atsitikimą. Tai buvo dar Nepriklausomoj Lietuvoj. Važiavo per vieną sodžių du kareiviai. Jų dėmesį atkreipė pagalbos šauksmas. Sustabdę mašiną pamatė vienam kieme pulką žmonių. Priėję arčiau žiūri, kad keli vyrai vanoja diržais, virvėm surištą žmogų. Nieko nelaukę išsitraukė pistoletus ir išlaisvino mušamąjį. Tas pa-

dėkojo ir nudūmė į čia pat esantį mišką. Tik tada tie kareiviai ėmė klausinėti už ką jis buvo mušamas.

— Tai vagis ir žmogžudys, kurį mes tik ką buvom pagavę ir norėjom pristatyti į policiją.

Kareiviai tik dabar suprato koki "didvyrišką" darbą jie padarė ir, nieko nelaukdami, šoko atgal į mašiną ir tiek ir juos ten bematė.

— Tai kam tu man, tą atsitikimą pasakoji? — pagaliau prakalbo Justinas.

— Ogi tam, kad ir Tu matai tik, kad ant laužo dega gyvi žmonės ir girdi kad jie rėkia. Iš mano papasakoto atsitikimo, kaip tik ir matosi, kad pirma reikia visą reikalą ištirti, o tik tada daryti sprendimą.

Šalia Kristaus kabėjo du žmogžudžiai, o ar Kristus pasmerkė teisėjus, kurie tuos žmogžudžius nuteisė? Vadinasi, tikrų nusikaltėlių nubaudimas, nėra jokia blogybė. O ar nebūna ir dabar ir demokratiniuose kraštuose atsitikimų, kad (visai ne iš blogos valios) teisėjai nubaudžia nekaltus žmones?

Arba paimkim pav. Vysk. M. Valančiaus "Žemaičių Vyskupiją". Ten aprašoma, kaip tamsūs ir prietaringi žmonės susirgę kreipdavosi ne pas gydytojus, bet pas taip vadinamus burtininkus bei burtininkes, kurie gydydavo užkalbėjimais arba ant šviežios žaizdos dėdavo voratinklius ir karvės mėšlą. Aišku, kad nuo tokio "gydymo" daug žmonių mirdavo. Civilinė valdžia buvo įsakiusi bausiti ne nekaltus žmones, bet apgavikus. Bet visa nelaimė, kad ir patys teisėjai buvo menko išsilavinimo ir pilni prietarų, jog visai nekaltas moteris apšaukdavo raganomis ir sudegindavo. Reiškia, ne pats įsakymas arba leidimas bausiti žmonių apgaudinėtojus, bet jo vykdytojais buvo kalti. Ir ne koks laisvamanis bet vienas Žem. vyskupas, kurį aprašo V. Valančius prašė karalių sustabdyti tokį žmonių baudimą.

Juk ir nuodėmės dydis priklauso nuo nusidėjėlio sąmoningumo bei turimų žinių. "Prastam žmogui bus daug dova-

nota", — sako Šventraštis. O rašto žinovams Kristus irgi pasakė, kad jeigu jie būtų bemoksliai ir nebūtų matę Kristaus padarytų stebuklų, tai neturėtų nuodėmės, reiškia, turėtų iš ko pasiteisinti.

O gal Tau nepatinka, kad ir šiandie, vienintelė Kristaus įsteigtoji K. Bažnyčia, atskiria nuo Bažnyčios kiekvieną kurs įstoja į komunistų partiją.

Na, bet ką gelbės tie visi mano aiškinimai, jeigu Tu ir toliau pirmoj vietoj statysi laisvę, o tik antroj — Tiesą. Kaip gi tada mes galėsime išsiaiškinti Kristaus žodžius: **Tiesa padarys jus laisvus.** O iš Tavo nusistatymo išeina, kad laisvę turėtų žmonės padaryti teisingus. Bet štai Tu, statydamas pirma laisvę, kartais net savo paties tvirtinimus užmiršti, jeigu matai, kad tuo bus galima sumažinti kokio nors antgamtinio įvykio reikšmę.

— Paremk faktais savo pasakymą? — prasitarė neiškętęs Justinas.

— Ogi pav. apie Orleano Mergelę. Pirmiausia tu puolei K. Bažnyčią už Orleano Mergelės sudeginimą. Tau buvo įrodyta, jog ne Kristaus Įsteigtoji K. Bažnyčia buvo kalta, bet pagoniškai nuotaikai pasidavę teisėjai; K. Bažnyčia Orleano Mergelę paskelbė šventąją. Po ilgos tylos ir galvojimo tu bandei prieiti iš kitos pusės. Būtent, pradėjai įrodinėti, jog ir tau atrodo neįtikėtina, kad Orleano Mergelė būtų pasirodžiusi Dievo Motina ir liepusi eiti gelbėti Prancūziją. (Vadinasi, pasidarykite išvadą; K. Bažnyčia melagę paskelbė šventąja!) Tada aš norėčiau tavęs paklausti už ką tu smerki tuos, kurie ją nuteisė. Juk jie prieš 500 metų lygiai taip pat galvojo kaip ir Tu, nes ir jiems atrodė neįtikėtina, kad Dievo Motina būtų liepusi ginti tėvynę nuo užpuolikų panaudojant visas turimas priemones. Atsimink, Justina, kad nesipriešinti piktadariams, yra Kristaus patarimas siekiantiems tobulybės, bet ne įsakymas. Gi ginti užpultąjį yra kiekvieno kataliko pareiga.

Po šių žodžių Justinas žvilgsterėjo į laikrodį ir atsisveikindamas prižadėjo jį mano priekaištus atsakyti kitą kartą.

LAIŠKAS IŠ ARGENTINOS

Rašo Kun. Kaz. Vengras, M. I. C.

Kovo 4 d., 1953 m., sueis 14-ka metų kai Tėvai Marijonai darbuojasi tolimoje Pietų Amerikoje, Argentinoje. Pirmieji Marijonai: Kun. Jonas J. Jakaitis, M. I. C., A. a. Kun. Antanas Andriušis, M. I. C., ir šio straipsnio autorius, rado lietuvių kai jie išlipo iš laivo, Buenos Aires....bet, nieko daugiau. Reikėjo pasijieškoti ir laikinę vietą apsistojimui ir surasti bažnyčią, kur būtų galima laikyti lietuviams pamaldas. O tą viską rado pas geruosius Tėvus Salieziečius pačiame mieste...

Čia neprisiminkime praeitį. Tegul jisai būna. Bet geriau, pažiūrėkime į šios dienos vaizdą.

Buenos Aires — Avellaneda Vaizdas

Buenos Aires priemiestyje, Avellanedoje yra graži erdvi bažnyčia. Jinai aptarnauja visus dvasinius reikalus tų lietuvių, kurie gyvena tame rajone. O jų yra tūkstančiai! Nes, pats didžiausias lietuvių mazgas, tai šiame rajone. Gal, 15,000 lietuvių, gal daugiau, tiksliai būtų net sunku pasakyti. Bet, čia jiems yra ir pamaldos, gali prieiti išpažinties lietuviškai; teikiami krikštai, šliubai ir kiti dvasiniai patarnavimai. Bažnyčia kukliai pradėjo veikti nuo 1942 m. Dabar, gražus vaizdas matyti tiek daug lietuvių išeinančių po pamaldų — sekmadieniais. O pirmiau??? Vos 30, 40 žmonių senoje laikinoje koplyčioje atsilankydavo.

Vienuolynas irgi ne mažas. Šio laiku klebonauja ir viršininkauja, kun. Pr. Brazys, M. I. C. Be jojo yra Kunigai: Margis, Garšva, Černiauskas ir Šimanskis. Be to yra vienas klierikas Palubinskas, kuris Romoje studijuoja teologiją. Kam tiek kunigų-vienuolių vienoje vietoje??? Aprūpinti lietuvių! Paskui yra ispaniškai šnekančiųjų parapiečių net iki 20,000 sielų. Yra mokykla su 400 vaikais. Eina gražus moderniškasis laikraštis "LAIKAS". Visas lietuvių visuomenės judėjimas eina, trykšta iš šios Marijonų tvirtovės. Patogi salė aprūpina visuomenės reikalus. Taigi, darbų dirvos kuo pla-

čiausios. Dirbk ir dirbk!!! Galo nėra... ir niekuomet gal ir neprieisi prie galo.

Mokykloje ir pastorizacijoje labai sėkmingai talkininkauja iš U. S. A., Šv. Kazimiero Seserys!

Milžiniškas darbas, kuris tyliai dirbamas. Tai paremta gerųjų U. S. A. Tėvų Marijonų prietelių ir draugų. Skolos yra, nes kurgi rasi misijų be jų, bet reikia žinoti, kad dirbamas didėlis darbas — sielų jėškojimas Kristui ir bažnyčiai.

Šio namo adresas yra:

Padres Marianos
Mendoza 2280
Avellaneda, Bs. Aires
Argentina

Berisso Vaizdas

Kaip tikėtai įvyko faktas, kad jau Tėvai Marijonai yra Argentinoje, tai ir čia lietuviai subruzdavo, kad jiems būtų teikiamas dvasinis maistas. Šis miestas yra maždaug, dvi valandos kelio nuo Bs. Aires. Miestas turi apie 40,000 žmonių. Jų didžiuma dirba prie skerdyklų: Armour ir Swift. Kiek čia lietuvių, gal 2,000 sielų. Visgi, nuo pradžios, kas mėnesis važiuodavo vienas kun. Marijonas į Berisso. Turbūt, ilgiausiai darbavosi a. a. A. Andriušis, M. I. C. Sekmadienį kelkis anksti, važiuok dalį kelio su vienu omnibusu, paskui išlipęs didžioje stotyje, imi kitą omnibusą ir keliauk aie valanda su viršum į La Plata miestą. Čia patekęs, tai lipk lauk, jėškok ar tranvajų ar kitą omnibusą, kurs vežtų į Berisso.

Šiuo laiku dažniausiai aptarnauja vietinius lietuvių, kun. P. Garšva, M. I. C., nors ir kiti Tėvai Marijonai vyksta tenais...

Berisso mieste galima steigti visai naują parapiją. Yra daugiau negu užtekstinai lietuvių. Žmonių - darbuotojų atsirastų...Arkivyskupas kalbina mus, duoda steigti parapiją, bet iš kur imti finansus, kaip žemės pirkti, kaip apsigy-

venti ir t. t. Lietuviai prisidėtų, bet Argentina tai ne U. S. A., kur doleris "kalba". Čia reikia veikti su pezais, o jie vos "šnabžda!!!

Dirvą - lauką reikia arti, o kaip pradėti tą darbą vietoje, kai visas judėjimas eina iš centro - Avellanedos namo-parapijos.

ROSARIO Vaizdas

Lapkričio 29 d., 1949 m., pradėjo dirbti darbą tėvai Marijonai šitame mieste. Pradžioje buvo vienas Marijonas, o dabar yra net 3 Marijonai. Lietuvių šiame mieste gali būti su viršum 1,000. Tad, ir čia nuo 1939 m., retkarčiais atvažiuodavo vienas iš mūsiškių... O šiom dienom jau sueina 3 metai, kai vietoje aprūpinti lietuviai; einame prie savo parapijos steigimo, jeigu Dievas duos. Čionais darbuojasi: Kun. J. Jakaitis, M. I. C., Kun. J. Duoba, M. I. C. ir tas kas rašo šitą straipsnį. Kun. J. Duoba, M. I. C., desto šventą raštą vietos seminarijoje.

Šitame puse milijono gyventojų mieste, lietuvių reikalai stumiasi pirmyn. Geriau negu, kad pavyzdžiui Berisso lietuviams. Nes, jau atidirbti TRYSA METAI čia vietoje. Pasekmės dar ne kokios...bet, visgi, jau nupirkta žemės iki 3400 metrų, kas užtenka mažam centrui: bažnyčiai, vienuolynui ir sodui. Skolos yra užtrauktos "ant žemės". Jau sudaromas naujos BAŽNYČIOS fondas.

Taigi, vėl misijų reikalinga darbą trukdo - pinigai, jūjų neturėjimas. O čia vienas pezas reikia jįškoti. Pavyzdžiui paimsite \$1.00 U. S. A., tai jau čia vertas net 14 pežų!! Ot, ir skirtumas kai reikia ką nors dirbti ar statyti!!

Čia Tėvų Marijonų adresas yra:

Padres Marianos
Laprida 2785
Rosario, Sante Fe
Argentina

KORDOBOS Vaizdas

Šitame mieste irgi gyvuoja maža lietuvių kolonija. Ir čia jau nuo seniau, kiek galima, pasiekdavo Tėvai Marijonai. Mielai lanko savo lietuviškas pamaldas vietiniai kordobiečiai. Bet, vėl tolimes kelias ir gal čia jau žmonių bū-

tų trukumas juos aprūpinti. Bet lietuviška siela brangi, ją reikia gelbėti! Taigi, kas daryti???

Vaizdas tegul nepasilieka vaizdu... Gal Tamsta skaitytojau, gali kuomi nors bent pagelbėti??? Malda tikrai gali. O jeigu Dievas tau davė, daugiau, negu kitam...pats irgi duok.

Dievas myli linksmą davėja! Su Diev!

Vysk. Paul Keppler

Kristus ir Kentėjimas

1

Gyvenimas yra kentėjimas. Tai ypač rodo Išganytojo žemiškasis gyvenimas. Visa žmogumi tapimo ir atpirkimo paslaptis pajungta kančios įstatymui. Mesijo gyvenime buvo daugiau kančios, negu džiaugsmo. Ne vien ant kryžiaus Jis tampa Skausmų Vyru, vargo pripildytu (Iz. 53, 3); tokiu jis yra nuo pirmojo iki paskutiniojo atsikvėpimo. Kristaus Sekime trumpai ir aiškiai pasakyta: Visas Kristaus gyvenimas buvo kryžius ir kančia (2, 12,7).

2

Jau prakartėję Dievo Avinėlis ima ant savęs pasaulio nuodėmę ir kančią. Jo vaikystę temdo neturtas, persekiojimas, trėmimas. Jaunystė Nazarete atrodo kaip tyro džiaugsmo rojus. Bet iš tiesų tai buvo tylaus, nekrūvino, bet skausmingo pasiruošimo kančiai metas. Tai buvo pasiruošimas ne tik viešam veikimui, bet ir ypač kruvinai kančiai ir mirčiai, dvasios skaidrumu pramatytai, sielos švelnumu ir gilumu išjaustai, iškenčiamai.

3

Po to sekė viešas gyvenimas ir veikimas, to paties debesies aptemdytas, širdies skausmo apkartintas, žmonių nesupratimo, nedėkingumo ir nelabumo paruoštas. Jį slėgianti ir prieš jį glūdinanti kančia Jį taip apsunkina, jog Jis vos begali ją apvaldyti: Aš turiu būti pa-

krikštytas krikštu, ir kaip nerimstu, iki tai bus atlikta (Lk. 12, 50). Jo siela kenčia kruviną pasiją, dar budeliui Jo nepalietus. Sielos kančia persiduoda į kūną: širdis gena kraują taip, jog visą kūną aplieja kruvinas prakaitas.

4

Fizinių ligų Išganytojo kūnas, nuodėmės nuodų nepalietas, nebus turėjęs. Bet užtat pasijoj joks kūno sąnarys neliko kankynių nepalietas. Kruvinai nuplaktas Jis dar laiko nesužeistą galvą. Bet budeliai sugalvojo Jį erškėčių karūną apkarūnuoti ir kruvinai sužeidžia Jo galvą ir veidą. O nukryžiuojimo kančia tai tūkstanteriopa mirties kančia: visas kūnas dega skausmuos, visus sąnarius perveria kančia.

5

Tas kūno skausmas siejasi su milžiniška sielos kančia, ir ją nusako žodžiai ant kryžiaus: Kam mane apleidai? Numanau, kad nei dieviška sūnystė nei Jo paties nekaltybė negelbėjo. Jis prisiėmė ne tik žmonių kančią, bet, kas dar sunkiau, žmonių kaltę, kuri it maro dvelksmas Jį gaubė ir it raupsai dengė. Jo kančia iš tiesų buvo kančia už kaltes.

6

Iš to suprantama, kad kančia ir skausmas Išganytojo atpirkime ir gyvenime buvo esmiškai reikšmingi. Išganytojo žemiškasis gyvenimas tai visų kūno ir sielos kančių junginys. Tertulijonas sako, kad Kristus, trokšdamas kentėti, norėjo ištirti visas žmogiškosios kančios rūšis, visus laipsnius. (Apie kantrybę). Garsusis Piloto "Ecce homo" (štai žmogus) reiškia didelę pasaulio istorijos tiesą: tai buvo iš tiesų žmogus su visom savo kančiom, vienintelis žmonijos istorijos kančios atstovas, savo asmenin suėmęs jos visus vargus, nelaimes ir mirties kančias ir į kiekvieną kančios skundą galįs atsakyti: Ir aš tai iškentėjau, daugiau kaip tu (2 Kor. 11, 22).

7

Kančia — svarbiausias Kristaus gyvenimo būdo bruožas. Jo kančios paveikslas giliausiai įsirėžė į žmonijos sielą. Jo kančia Jį visiškai pastatė žmonių

tarpan ir užtikrino Jam visų kenčiančiųjų užuojautą, meilę ir pasitikėjimą. Kryžius, tas prastas, belapis medis, nuo Golgotos valandės tapo kenčiančiai žmonijai kančios ir kančios pagalbos simboliu. Tas vienas, be jokio grožio medis gaivina visą žmoniją.

8

Savo žmogiškąja prigimtim Kristus prisiėmė ir visą kančios žemumą. Bet geriau būtų sakyti: Jis prisiėmė visą žemiškąjį didingumą ir kilnumą. Jo kančia teikia Jam didingumo, patraukiančio žmonių širdis ir žvilgsnius. Kiekvienas pakelės kryžius šaukia: Jūs visi, kurie praeinat, pažvelkit ir pamatykit, ar yra skausmas kaip mano skausmas (Jer. raud. 1, 12). Jo skausmo didingumui turim atiduoti pagarbą, teikti užuojautą. Dar daugiau Jo kančios grožiui.

9

Ir čia Jis vienintelis tarp visų kenčiančių Adomo vaikų. Visais šimtmečiais jie stebėdamies žiūrėjo į Tą, kurs su tokia ramybe, kantrybe ir garbe nešė negirdėtus skausmus. Visa jo laikysena kančios metu, jo tylą ir žodžiai prie kryžiaus, skaudžiausia gėda greta kilniausios garbės, švenčiausia savisąmonė ir atsižadėjimas, besąlyginis paklusnumas ir laisviausias savanoriškumas, net kančios džiaugsmas viršum kruvino paveikslu meta skaičūrinančios šviesos, ir iš jo spindi kenčiančiai žmonijai paguodos ir stiprybės spinduliai.

10

Kad Jo kryžius ir kryžiaus kančia tiek jėgos išspinduliuos, jis pats tai iš anksto pasakė: Aš, kai būsiu pakeltas, nuo žemės, visus trauksiu į save (Jon. 12, 32). Kad to nesuprastume kaip Jo paauskstinimo garbėj, evangelistas prideda: Tai Jis pasakė, ducdamas suprasti, kokia mirtimi mirs. Ant kryžiaus kybdamas Jis prisiėmė visą kaltės prakeikimą ir bausmę, sugėrė visas žmonijos kančias, o dabar Jo žaizdos ir Jo kraujas šaukia kenčiantiems: Ateikite pas mane visi, kurie esate apsunkinti ir apkrauti, ir aš jus atgaivinsiu (Mt. 11, 28) — atgaivinsiu savo užuojauta, žvilgsniu, pavyzdžiu.

Vertė A. Tyruolis

Kruvinoji Priespauda ir Mūsų Viltys

Šiandien viso pasaulio akys ir viltys yra atkreiptos į Jungtines Amerikos Valstybes. Šis kraštas išaugo į nuostabią galybę. Jame gyvenantiems yra šilta ir sotu, ir viso pasaulio nuskriaustieji tiesia rankas į Ameriką, šaukdamiesi pagalbos.

Įdomu prisiminti tuos laikus, kada JAV valstybės dar tik kūrėsi. Šios šalies tėvas Jurgis Washingtonas su kitais 55 vyrais buvo susirinkę apsvarstyti naujos valstybės pagrindus. Tai įvyko 1787 metais. Jiems beposėdžiaujant pakilo Benjaminas Franklinas, didis valstybininkas ir mokslininkas, perkūnsargio išradėjas. Jis taip prabilo:

— Broliai, melskimės. Aš jau pasiekiau vyresnio amžiaus, ir kuo ilgiau gyvenu, tuo labiau įžvelgiu, kad žmonių reikalus tvarko Dievas. Jei nei žvirblis nenukrinta nuo stogo be Augščiausio valio, kaip gi galėtų kurtis šalis be Jo pagalbos?

Tai pavyzdys, kad ir mes jaustume priklausomybę nuo Augščiausio ir kad Jo pagalbos maldoje jį ieškotume.

Tačiau mūsų malda bus tuščia, jeigu mūsų gyvenimas eis kitais keliais, jeigu mūsų mintys, kalbos ir darbai neparems to, ko mes maldoje jį ieškome.

Istorijos lapuose išliko šis šiurpus įvykis: 1857 m. sausio mėn. 3 d. Paryžiaus arkivyskupas Sibour laikė pamaldas. Joms pasibaigus jau buvo bešėinas iš bažnyčios, kaip iš minios išnirio vienas valkata ir durklų smogė arkivyskupui į širdį. Mirdamas arkivyskupas įsmeigė akis į žudiką ir...pažino: tai buvo tas pats vyras, kuris tą rytą buvo pas jį atėjęs išmaldos prašyti. Arkivyskupas jam buvo davęs penkis frankus, o šis už tuos pinigus nusipirko durklą ir smogė geradariui į širdį, galbūt kokių fanatiškų bažnyčios priešų sukurstytas.

Mes su pasibaisėjimu prisimenam tą įvykį. Mes šlykštimės anuo niekšu, valkata — žudiku. Tačiau, tik pridėkime prie širdies ranką ir paklauskime savę:

—Ar aš nėsu savo nuodėme įsmeigęs durklą į mano Viešpaties širdį. Jis davė man sveikatą, gabumus, gal net ir atliekamų dolerių. Ar aš kartais tų dovanų nepanaudoju nuodėmių papildymui ir naujam Viešpaties kryžavimui?

Tai prisiminę ne vienas turėtume gal gėdingai akis nuleisti, mušdamiesi į krutinę.

Kas blogiausia, kad šiuo metu vyksta masinis Dieviškosios Širdies žalojimas kruvinai persekiojant įvairių kraštų tikinčiuosius. Tai atlieka tie, kurie ir savo veliavą pasirinko krauju raudoną. Žinoma, prievartos vartojimas rodo, kad ir jie patys supranta, jog jų ideologija negali laisvų varžybų keliu išstumti krikščionybės ir todėl jie griebiasi jėgos, policinių priemonių. Tai drauge atidengia ir jų ideologijos silpnumą.

Malda paremdami persekiojamuosius, mes stiprinkime geresnės ateities viltis. Praeities istorija mums patiekia nuostabių pavyzdžių.

Štai, prancūzų socialistų vadas Jaurès, nesigailėdamas jėgų žodžiu ir raštu dirbo, kad tik iš jo krašto ligoninių būtų išvartotos vienuolės šaraitės. O tačiau, Apvaizda kitaip surėdė — jo paties duktė, kurią jis labiausiai mylėjo, įstojo į šaraites.

Ernestas Renanas panaudojo savo aštrią plunksną skelbdamas netikėjimą Prancūzijoje ir pasaulyje...Ir tačiau jo paties sesers sūnus, gabus rašytojas Ernestas Psichari, karo audrose anksti žuvęs, savo talentingais raštais daug išlygino savo dėdės nuklydimų, gindamas katalikų Bažnyčią.

Maksimas Gorkis, anarchistinis rusų rašytojas savo kūriniiais paruošė dirvą Rusijos bolševizmui ir yra laikomas jų herojumi. O tačiau turėjo sutikti, kad jo paties sūnus įstotų į pranciškonų vienuolyną.

Be baisių teroro jėgų yra dar Apvaizda, kuri mums žada skaidresnį rytojū.

Trečiasis Dievo Įsakymas

Sakoma, šiandienis pasaulis su visomis savo neišrišamomis problemomis priklauso darbininkams; darbininkai užvaldė pasaulį, darbininkai pasvėrė visą žemės rutulį savo pusėn, ir kad tik jie galėsia atitaisyti bei atnaujinti bendrą žmonijos santvarką, jos būsimą gerbuvį, ar visiškai paskandinti pasaulinį vienetą skurdo ir nelaimių bedugnėje. Bet virš visko, tiek darbininkams, tiek bendrai žmonėms prisimintina, jog be Dievo ir Jojo šventų ir nepamainomų Įsakymų, pasaulis neišsilaikys ant kojų, jis neišvengiamai turės žūti! Užtat visi privalome jų šventai laikytis, nes mat vienintelė viltis šioje taip audringoje ir pragaištingoje mūsų gadynės kryškelėje! — Iš pačiu Dievo Įsakymų, net septyni — skirti artymo meilės santikiams palaikyti; o iš trijų likusių, tik tai vienas „Trečiasis“ skirtas viešiams ir privatiems žmogaus santikiams palaikyti su Dievu. Nors ir skaudu, bet reikalinga vardan tiesos pripažinti, jog neretai žmonės, ar iš silpnybės ar iš blogos valios, kas jau būtų daug blogiau, tąjį Viešpaties Įsaką pamina viešai po kojų, ar bent nedovanotinai pamiršta. —

Ispanijoje, tiek Bažnyčia tiek ir valdžia eina iš vien sekmadienių ir šiaip šventadienių gerbime ir jų dorame bei rimtame užlaikyme. Tačiau nėra taisyklės be išimties, sako sena lietuvių patarlė: užtat ir čia tas pats galima pasakyti: nevisur ir nevienodai gerbiama Trečias Viešpaties Įsakymas. — Ispanų tarpe sekmadienio bei šventadienio klausimas pačių darbininkų jau seniai ir rimtai svarstomas ir diskutuojamas, kadangi, dar nuo komunistinio režimo laikų, yra užsilikusių nemaža spragų, neklusnumo ir nesusilaikymo nuo darbo šventomis dienomis. Šiame straipsnelyje kaip tik ir norėčiau pabrėžti įmonių, o ypač anglių kasyklose šventųjų dienų saugojimą. Patys ispanai darbininkai jau kelis kart demonstravo prašydami

sekmadieniais ir kitomis šventomis dienomis jiems reikiamo liuso laiko sielos ir kūno poilsio užganėdinimui. Dalyką nuodugniai iškėlė viešumon energingas, padorus ir kartu vienas iš genijaliausių visoje Ispanijoje anglių kasyklų inžinierių p. Fernando Hevia Cangas, kurs viešai pasisakė per spaudą ir radiją, jog netoleruotinas dalykas Ispanijoje ir toliau nekreipti dėmesio į šventadienių bei sekmadienių viešąjį niekinimą ir negerbimą, ypač fabrikuose ir kasyklose. — Tiesiog nesuprantama, jis rašo, kaip tai mūsų katalikiškame krašte, kurs sakosi sukrikščionijęs veik visą naują pasaulį, ir dar skaudžiau, mūsų katalikų vadovaujamose įmonėse bei kasyklose taip šventvagiškai niekinimas ir užgauliojimas Tretysis Viešpaties Dievo Įsakymas: Sekmadieniais švėsk! Daugumas darbininkų sekmadienį mato, tęsia, ne kaip poilsio ir religinio bei dvasinio susikaupimo ir atsigaivinimo laiką, o tik kaip lucslaiį, kuomet galima paspartinti produkciją ir tuo padauginti savo niekad neužganėdinamą pelno troškulį. Gaila, kartoja jis, jog oficialiai krikščioniškuose ir katalikiškuose kraštuose sekama raidiška materializmo ir bedievybės diktuojami dėsni. —

Sulyg viršminėto inžinieriaus pateiktų savo kalboje duomenų, Ispanijoje iškaskama apie 12 milijonų tonų anglių, užtat jeigu tuos kelis šventadienius ir būtų nedirbama, nejaugi šalies produkcija susilpnėtų. Kai kur, apgailestauja p. Hevia, nekrepiama net per daug dėmesio į klausimą ar darbininkai turi pakankamai galimybių išklausyti Šv. Mišių šventomis dienomis. Peržengdami Trečiąjį Dievo Įsakymą, nevisados reikalingu darbu, klaidiname ir iškrepiname, netik savo, bet kartu ir visos mūsų katalikiškosios šalies kolektyvinę sąžinę, o tuo nusipelnijame gėdinantį ir sveiką sąžinę teršiantį Trečiojo Viešpaties Dievo Įsakymo laužytojų vardą!

Klausimai ir atsakymai

Ar mūsų laikais atsitinka velnio ap-
sėdimai? K. V., Camden, N. J.

Kun. Pascal Parente, mistiškos teo-
logijos profesorius Katalikų universite-
te Washington, D. C., pareiškė tuo klau-
simu savo nuomonę, kad piktos dvasios
apsėdimai ima dažnėti. Apsėdimas (ob-
sesija) reiškiasi tuo, kad velnias api-
plėšia žmogaus sielą iki beprotystės
laipsnio, bet aktualiai jos nepasisavina.
Tevė Parente nuomone, apsėdimai daž-
nėja, nes žmogaus valia priešintis blo-
giui lengvai susidėvi ir šių dienų nervų
gyvenimas beveik prirengia žmogų vel-
niškai akcijai. Jis sako, kad kaikurie
žmonės gali atsidurti velnio apsėdime,
jei jie vieną kartą yra pasikvietę velnią.
Nereikia, kad jie įsakmiai "sudarytų su-
tarti" su velniu; gali užtekti to, kad
žmogus nusikalsta iš meilės pačiam nu-
sikaltimui. Apsėdimas yra apgūlimas.
Velnias apgūla žmogaus sielą, bet užval-
dymas yra okupacija, panašiai, kaip
kad priešas užima kurį miestą. 1922 me-
tais Iowa valstybėje kunigas išvarė 5
velnius iš vienos moters. Prieš dvejus
metus ta moteris dar buvo gyva New
Yorke. Tarp ženklų rodančių velnio ap-
sėdimą yra pilnas ir tobulas mokėjimas
kalbos, kurios asmuo niekuomet nėra
mokėsis, slaptų ir paslėptų faktų bei į-
vykių žinojimas ir antžmoniška jėga.
Kun. prof. Parente baigia savo paaiški-
nimą, kad Dievas kartais leidžia žmo-
gaus apsėdimą ar užvaldymą velniui,
norėdamas žmogaus šventumą išbandyti
ar kai kuriais atvejais bausdamas nu-
sidėjėlių.

Man atrodo, kad bažnyčia labai ne-
tolerantiškai elgiasi uždrausdama skai-
tyti kaikurias knygas. Kam gi turėti to-
kį uždraustų knygų indeksą-sąrašą? Juk
užaugę ir subrendę katalikai laikomi
kaip koki maži vaikai? Ką apie tai pasa-
kysite? S. M., Roseland, Chicago

Atsakysime, kad panašiai kalba tik
tokie žmonės, kurie nesupranta žmogaus

prigimties. Chicagos sveikatingumo biū-
ras uždeda kvarantiną ant tų namų, ku-
riuose pasireiškia limpamoji liga; raup-
suočiai paprastai izuolijojami, kad kitų
neužkrėstų raupsais. Ar tai intolercan-
cija? Visoje Amerikoje, kad ir užaugu-
siems nevalia pirkti narkotikų. Ar tai
intolercanija? Žmogus kuris sako, kad
skaistiems visi dalykai skaitūs, žmo-
gus kuris sako, kad knygos neblogos,
tik žmogaus mintys, toks žmogus me-
luoja, nes tai būtų lygu pasakymui, kad
nėra blogų valgių, tik blogų pilvų. Ne
vien bažnyčia bet ir valdžia žino, kokią
didelę įtaką skaitymas turi pas žmo-
nes; spausdintu žodžiu skleidžiama me-
lagystės, klaidos, begėdystės. Geras pa-
vyzdys tai Stalino ir komunistų spaus-
dinta propaganda. Savo uždraustų kny-
gų sąrašą bažnyčia kovoja prieš tokias
blogybes tikėjimo ir dorovės atžvilgiu.
Kas, žinodamas ir laisva valia, skaitytų
uždraustą knygą, sunkiai nusikalstų, nes
prasižengtų su bažnyčios įstatymu labai
svarbiame dalyke.

Bažnyčia ant žemės turi atlikti ypa-
tingą darbą. Tas darbas jai pavestas pa-
ties Jėzaus, Dievo Sūnaus. Tas darbas
tai žmonių sielų išganymas. Blogų kny-
gų skaitymas prapuldo sielas. Už tai
bažnyčia rūpinasi, kad žmonės neskai-
tytų bedievišku ir šlykščiu knygų. Pata-
riame Tamstai pažvelgti į savo sažinės
indeksą. Gerai panagrinėkite. Visi žmo-
nės žino, kad nepadorių knygų skaity-
mas reiškia šlykščią galvosena ir kalbą
ir darbus.

Mane vienas žmogus pagazdino, sa-
kydamas, kad aš esu bažnyčios ekskomu-
nikuotas, kadangi neatlikau Velykinės.
Ar tai tiesa? R. Z., Plymouth, Pa.

Tai ne tiesa. Tamsta nesi ekskomu-
nikuotas, bet sunkiai nusikaltai ir turė-
tumei kuogreičiausia atlikti išpažintį ir
susitaikyti su Dievu. Iš rašybos matyti,
kad Tamsta esi jau pagyvenęs žmogus.
Atitaisykite viską kol dar laiko yra.

ŽINIOS *iš katalikiškojo pasaulio*

• **Mirė konvertitė.** Kalifornijoje pasimirė Dixie Lee, žinomo kataliko dainininko ir filmų žvaigždės Bing Crosby, žmona. Savaitę prieš mirtį ji buvo pakrikėtyta. Keturi sūnūs visi katalikiškai auklėjami.

• **Skriaudžiami.** Apaštališkas nuncijus Vokietijai, ark. Aloyzas Muench pareiškė, kad katalikai ir protestonai, kurie Amerikoje užlaiko savo parapijines ar privačias mokyklas, yra tiesiog baudžiami vien dėl to kad laikosi savo teisės duoti savo vaikams tokį išauklėjimą, kuri viešos, taksu užlaikomos mokyklos neduoda. Airija, Holandija, Liuksemburgas ir Škotija duoda lygiai visoms mokykloms iš viešojo izdo. Tai tikras teisingumo pavyzdys.

• **Aklos seserys į vienuolyną.** Dvi seserys, Josephine ir Sadie Atensio iš Ozone Park, N. Y., įstojo į vienuolyną Wheeling, W. Va. Abidvi aklos nuo užgimimo, yra baigusios aukštesniasias mokyklas, viena iš jų yra baigus kolegiją su pagyrimu.

• **Kortelės Popiežiui.** Kun. Paul Clark iš Lancaster, N. H. pasiūlo visiems katalikams pasiųsti kalėdinę kortelę Šv. Tėvui, Popiežiui Pijus XII. Jis sako, jei visi į tas korteles įdėtų po dolerį, tai Šv. Tėvas galės dar daugiau padėti pavar-geliams.

• **Suabejojo apie Tito.** Du Anglijos katalikų vyskupai viešai suabejojo, ar vyriausybė gerai padarė pasikviesdama Jugoslavijos Tito atvykti į Angliją, nes jis yra užgrobes valdžią teroru ir tik prievartos priemonėmis valdžioje tebesilaiko.

• **Amerikos katalikų vyskupų metinė konferencija** įvykusi Washingtone pa-peikė religijos nuo auklėjimo skyrimo tendencijas, kurios privėdė prie morali-nės atsakomybės susilpnėjimo.

• **\$100,000 misijoms.** Chicagos verslininkas ir didelis katalikų geradaris Frank Lewis paaukojo \$100,000 misijų kcplyčių statybai. Apie tai pranešė vysk.

Wm. O'Brien, Catholic Church Extension Society pirmininkas.

• **Šv. Tėvas Pijus XII** pasveikino Eisenhowerį po rinkimų linkėdamas jam ir jo vyriausybei Dievo palaimos. Eisenhoweris paskelbė sveikinimą ir savo padėką Šv. Tėvui.

• **Kanados katalikų vyskupai** savo metinėje konferencijoje svarstė migracijos problemą ir pareiškė, kad šeimų išardymas yra apgailėtinas ir nieku nepateisinamas faktas, kurio viešos ir privačios įstaigos turi būtinai išvengti. Toliau jie sakė, kad Dievas yra paskyręs žemę visai žmonių giminei; dėl to tie kraštai, kurie turi dar neapgyventų žemių, privalo pas save įsileisti kitų kraštų gyventojų perteklių.

• **Laukė pasaulio galo.** Syrijos "pranašo" Jussef Mohammed Balal teigimu, turėjo įvykti pasaulio galas spalio 15 d. Po to kai ėmė verstis "pranašystėmis" jis rado sau apie 35,000 išpažintųjų. Jie pasitikėdami juomi pardavinėjo savo turtus, dalino pinigus vargšams ir skyrėsi nuo savo žmonių, kad paskutinio teismo dieną turėtų švarią sąžinę. Bet atėjo toji diena ir praėjo.

• **Šv. Marija keliauja.** Pietų Amerikoje, Venecuelos Globėjos Coromoto Dievo Motinos paveikslas tęsia savo triumfalią kelionę per visą kraštą. Neseniai jis buvo iškilmingai sutiktas Caracas mieste Bolivarо aikštėje kur Šv. Mišių metu tarp kitų Šv. Komuniją priėmė 25,000 vaikų. Naktinių Šv. Mišių metu Eucharistiją priėmė 20,000 vyrų. Iškilmės užsibaigė sporto stadijone kur tūkstantinės minios bendrai atkalbėjo rožančių ir apie 5,000 porų atnaujino krikščioniško šeimos gyvenimo pasižadėjimus.

• **Laimėjo premiją.** Prancūzų katalikų rašytojas, Francois Mauriac, laimėjo 1952 metų Nobelio literatūros premiją. Jis buvo parinktas iš daugiau negu 40 kandidatų. Rašytojas dabar turi 67 metų amžiaus. Pinigais gaus \$33,000.

Žinios iš lietuviškojo pasaulio

• **Popiežius laimino Lietuvą.** Įvykusiame Romoje Italijos Katalikų Akcijos Vyrų suvažiavime, kuriame dalyvavo ir lietuviai, Šv. Tėvas, Šv. Petro aikštėje praeidamas pro lietuvių delegaciją, su visu nuoširdumu ją palaimino, laimindamas tuo pačiu visus lietuvius ir Lietuvą.

• **Policijos - gaisrininkų šventė.** Šv. Kazimiero bažnyčioje, Pittsburgh, Pa., to miesto policininkai ir gaisrininkai turėjo savo bendras pamaldas. Beveik 800 uniformuotųjų išklausė Mišias, ėjo prie Šv. Komunijos, o po pamaldų apie 600 dalyvavo bendruose pusryčiuose.

• **Ilgiausių metų.** Kun. Jonui Švagždžiui, Nukryžiuotojo Jėzaus seserų kapelionui, Brockton, Mass., sukako 70 metų. Gruodžio mėnesį minės 46 kunigystėje metus. Jis apie 30 metų yra buvęs klebonu Brocktone. Kun. Švagždys yra geras kalbėtojas ir daug metų vadovavo didžioms Amerikos lietuvių katalikų organizacijoms.

• **Šventins kartinį akmenį.** Per šias Kalėdas Montevideo, Urugvajuje, Pietų Amerikoje, to miesto arkivyskupas Barbieri pašventins lietuvių bažnyčios kartinį akmenį. Paskutiniu laiku į Tėvų Jėzuitų namą iš Ispanijos atvyko kun. Jonas Giedrys, S. J.

• **Tretininkai Amerikoje.** Amerikoje yra 88 lietuvių tretininkų draugijos, turinčios daugiau 4,000 narių. Tretininkų vizitatorius yra Tėvas Juvenalis Liauba, pranciškonas.

• **Mirė seniausias lietuvis?** Tikriausiai seniausias lietuvis Chicagoje ir gal visoje Amerikoje pasimirė, sulaukęs 104 metus. Tai buvo Bonifacas Šimkus.

• **Lankėsi daug vyskupų.** Šv. Alfonso parapijoje, Baltimore, Md., paskutiniu laiku yra apsilankę daug vyskupų. Lankėsi Raleigh, N. C., vyskupas V. Waters; vysk. Sidney Metzger iš El Paso, Texas, kuris yra priėmęs į savo dieceziją kelis lietuvius tremtinius kunigus iš kurių keturi yra paskirti klebonais; ir

vysk. Albert Mayer iš Superior, Wis. Parapijos klebonu yra prelatas L. Mendelis.

• **Sukaktuvininkas.** Kun. Kazimieras Bičkauskas, Šv. Pranciškaus parapijos klebonas, Indiana Harbor, Ind., rengiasi sausio mėnesį švęsti savo kunigystės 40 metų sukaktį.

• **Pagerbė lietuvi.** Popiežius Pijus XII apdovanojo pasižymėjimo raštu ir medaliu ilgametį "L'Osservatore Romano" administratorių, lietuvių kun. S. Petraitį, salezietį, už jo nuopelnus administruojant Vatikano organą.

• **Pinigų paroda.** Public Library skyrius So. Boston, Mass., buvo surengęs įvairių kraštų metalinių pinigų parodą. Parodoj buvo išstatyta ir Nepriklausomos Lietuvos visi metaliniai pinigai nuo 1 cento iki 10 litų.

• **Lietuviai vaistininkai.** Vaist. Vincas Petrauskas iš Chicagos renka žinias apie lietuvius vaistininkus. Iki šiol visoje Amerikoje užregistruota 139 lietuviai vaistininkai. Kituose kraštuose: Kanadoje 9, Argentinoj 3, Brazilijoj 1, Chilėj 1, ir Australijoj 4. Naujų lietuvių tarpe vaistininkų yra Amerikoje 38. Mirusių užregistruota 34.

• **Kanados lietuvių kunigų suvažiavime** įvykusiame Toronto, buvo aptarti svarbiausi lietuvių sielovados klausimai Kanadoje. Į Kanados lietuvių kunigų provincijos valdybą išrinkti: pirm. kun. dr. J. Gutauskas, sekr. kun. P. Ažubalis ir ižd. kun. P. Baniūnas, OFM.

• **Baigia mokėti skolas.** Kai prieš keleta metų tėvai pranciškonai perėmė Šv. Antano parapiją Bridgeville, Pa., jie kasoj rado per \$10,000 skolos. Dabar ši skola jau visai baigiama mokėti ir kitais metais jos jau nebeliks.

• **Lietuvių Archyvas.** Pasaulio Lietuvių Archyvas įkurtas Šv. Kazimiero Akademijos patalpose, vienuolyno vadovybės paskyrimu perkeltas į naujas, erdvesnes patalpas.

MAŽAI LAIKO IKI KALĖDŲ!

Isigykite sau ar pažįstamiems

Atmintinę Dovaną – Knygą

ŠVENTŲJŲ GYVENIMAI

Rasite gražių, žavinčių, pamokinančių pasiskaitymų iš Katalikų Bažnyčios žymių Dievo išrinktųjų asmenų. Atskiri aprašymai kiekvienai metų dienai. Stilius lengvas, patraukiantis. Norisi skaityti.

Tinkama Kalėdinė Dovana Visiems

**KUNIGAMS - KLIERIKAMS - SESELĖMS
PASAULIEČIAMS**

Jeigu norite, kad Jūsų Kalėdinė dovana būtų naudojama ir brangi-nama per metų metus, užsakykite knygą

ŠVENTŲJŲ GYVENIMAI

**40% NUOLAIDA LAIVO SKAITYTOJAMS IR
TĖVŲ MARIJONŲ PRIETELIAMS**

Tiktai \$3.00, jei bus užsakyta prieš Naujus Metus. Knyga paprastai kainuoja \$5.00. Užsisakykite dabar už papigintą kainą. Visi gautieji užsakymai tą pačią dieną išsiunčiami. Užsakymus siųskite:

**LAIVAS, Book Department
2334 South Oakley Avenue
Chicago 8, Illinois**